

2005. augusztus 29-én benyújtott kereset – Ezerniece Liljeberg és társai kontra Bizottság

(T-333/05. sz. ügy)

(2005/C 281/54)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Kristine Ezerniece Liljeberg (Brüsszel, Belgium) és mások (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi és C. Ronzi ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a felperesek kinevezéséről szóló határozatnak a besorolási fokozatukat A*6-osként meghatározó részét;
- az Elsőfokú Bíróság ezt követően valamennyi felperest újra sorolja be teljes egészében (beleértve szakmai tapasztalatainak a módosított besorolási fokozaton belüli értékelését, a szakmai előmenetelhez való jogukat és nyugdíjjogosultságukat), szigorúan tiszteletben tartva az ugyanezen versenyvizsga alapján kinevezett, és a Bizottságon kívül más európai intézménynél dolgozó többi tisztviselővel való egyenlőséget;
- az Elsőfokú Bíróság az Európai Központi Bank által meghatározott mértékű kamatláb alapján a rendes besorolásukról szóló határozat napjáiig tartó időszakra ítéljen meg a felpereseknek késedelmi kamatot a felvételükről szóló határozatban szereplő besoroláshoz tartozó illetmény és azon besoroláshoz tartozó illetmény összegének különbözetére, amelyre jogosultak lennének;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a Bizottságnál dolgozó jogász-nyelvész tisztviselők, akiket az LA 7/LA 6 szintű versenyvizsgát követően felállított alkalmassági lista alapján 2004. május 1-je előtt vettek fel. A személyzeti szabályzat XIII. melléklete 13. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy ilyen esetben az intézmények az A*6-os besorolási fokozat helyett A*7-es fokozatba is felvehetik a jogász-nyelvészeket. A Bizottság azonban nem élt ezzel a joggal és a felpereseket A*6-os besorolási fokozatba vette fel.

Keresetükben a felperesek vitatják ezt a határozatot és előadják, hogy a többi intézmény az ugyanebben a helyzetben levő jelöl-

teket A*7-es besorolási fokozatba vette fel, valamint hogy a Bizottság maga is alkalmaz A*7-es besorolási fokozatú ideiglenes alkalmazottakat jogász-nyelvészként. Ez alapján a felperesek az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a személyzeti szabályzat 1d. cikke (1) bekezdésének, a munkakörhöz és a besorolási fokozat közötti egyenértékűség elvének, az Amszterdami Szerződés 9. cikke (3) bekezdésének, végül a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 13. cikke (2) bekezdésének megsértésére hivatkoznak.

A felperesek egyebekben előadják, hogy a Bizottság biztosította őket, hogy A*7-es besorolási fokozatba fogják őket felvenni, ezért ennek alapján a jogos bizalom, a jobbiztonság, a gondos ügyintézés, a jóhiszeműség, az átláthatóság és a gondoskodási kötelezettség elvének megsértésére is hivatkoznak.

2005. augusztus 29-én benyújtott kereset – W. Neirinck kontra Bizottság

(T-334/05. sz. ügy)

(2005/C 281/55)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Wineke Neirinck (Brüsszel, Belgium) (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi és C. Ronzi ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a felperes kártérítés iránti kérelmének elutasításáról rendelkező hallgatólagos, valamint, a szükséges mértékben, a panaszát elutasító kifejezett határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság rendelje el a felperesnek a Vizsgálati és Fegyelmi Hivatalhoz (IDOC) történő felvételére vonatkozó bizottsági ígéretből eredő, legkésőbb 2004. május 1-től számított vagyoni és nem vagyoni kára megtérítését, amelynek összege méltányosan meghatározott 576 593,20 euró;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes először 1998. május 1-je és 2001. április 30-a között kihelyezett nemzeti szakértőként, majd egy 2004. április 30-ig hatályos szerződéssel ideiglenes alkalmazottként dolgozott a Bizottságnál.

2003 októberétől kezdve a felperes lépéseket tett annak érdekében, hogy 2004. május 1-jétől egy új szerződéssel továbbra is ideiglenes alkalmazottként dolgozhasson. Állítása szerint a Vizsgálati és Fegyelmi Hivaltól kapott állásajánlatot, azonban felvételére a Bizottság szolgáltatainak hibájából nem került sor. A DG ADMIN arra hivatkozva utasította el felvételét, hogy már elérte a legfeljebb hat éves szolgálati időt. A felperes szerint ez az álláspont téves, mivel a Bizottságnál kihelyezett nemzeti szakértőként eltöltött első három éve ebbe nem számít be. Álláspontja szerint az adminisztráció végül elismerte tévedését, azonban időközben a neki felkínált állás átszervezés miatt megszűnt.

Keresetében a felperes az általa állítólagosan elszenvedett kár megtérítését kéri. A felperes a jogos bizalom, a jogbiztonság, a jóhiszeműség, az indokolási kötelezettség, az átláthatóság, a „*patere legem quam ipse fecisti legem*” és a gondos ügyintézés általános elvének, valamint a meghallgatáshoz való jog, a gondoskodási kötelezettség és a szolgálati érdek megsértésére hivatkozik.

2005. szeptember 13-án benyújtott kereset – Görög Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-344/05. sz. ügy)

(2005/C 281/56)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Görög Köztársaság (képviselők: Ioannis Kalkiás, Eleni Svoulopavlou)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg vagy módosítsa az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészelege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 15-i bizottsági határozatot ⁽¹⁾.
- az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság a 729/70/EGK rendelet ⁽²⁾ alapján végzett számlaelszámolási eljárás keretében az állattenyésztési ágazatban – külterjes állattartási támogatások –, a gyümölcs-zöldség ágazatban és a szántóföldi növények ágazatban a Görög Köztársaság bizonyos kiadásait kizárta a közösségi finanszírozásból.

A felperes a szóban forgó határozat megsemmisítését kéri, elsősorban arra hivatkozva, hogy a teljes számlaelszámolási eljárás érvénytelen, mert az sérti az 1258/1999 rendelet ⁽³⁾ 7. cikkének és az 1663/1995 rendelet ⁽⁴⁾ 8. cikkének együttes rendelkezését, mivel a felperes és a Bizottság között folytatott kétoldalú megbeszélések és kapcsolatok tárgyai között nem szerepelt a kiadások konkrét értékelése a kizárás céljából, míg, többek között, a kizárt kiadásokat a Bizottság írásos tájékoztatását megelőző, utolsó 24 hónapos időszak előtt fizették ki. A felperes szerint a 24 hónapos időszak jóval később kezdődik, mint ahogyan azt a Bizottság állítja.

A külterjes állattartási támogatás 100 %-os mértékű kiigazítását illetően a felperes vitatja a Bizottságnak a ténybeli körülményekre vonatkozó értékelését, és azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban ténybeli tévedést követett el, és megsértette az indokolási kötelezettséget. A felperes továbbá úgy véli, hogy a 100 %-os kiigazítás előírása sérti a Bizottság VI/5330/97/23.12.97. sz. dokumentuma irányvonalait, nélkülözi az indoklást és nyilvánvalóan aránytalan, valamint kívül esik a Bizottság mérlegelési jogkörének megfelelő alkalmazásán.

A szántóföldi növények ágazatában történő kiigazítást illetően a felperes vitatja a Bizottságnak azt a véleményét, amely szerint a bevetett parcellák elismerésének tekintetében megsértette volna a 3508/1992 rendeletet ⁽⁵⁾. A felperes azt állítja, hogy teljes mértékben tiszteletben tartotta a 2419/2001 rendelet ⁽⁶⁾ 15. cikkében foglalt feltételeket az adminisztratív és helyszíni ellenőrzések vonatkozásában. A felperes továbbá az indokolási kötelezettség megsértésére és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.